

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. F. M.**, bývajúceho vo V., proti žalovanému **Okresnému úradu, odboru sociálnych vecí**, Martin, Vajanského nám. č. 1, **o vyplatenie zameškaného príspevku za opatrovanie**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 6 C 201/2003, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 23. októbra 2008 sp.zn. 10 Co 121/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin uznesením z 20. marca 2008 č.k. 6 C 201/2003-131 nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zamietol žiadosť žalobcu o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Vychádzal z toho, že žalobca napriek písomnej výzve nepredložil potvrdenie o poberaní invalidného dôchodku, účty, resp. iné doklady preukazujúce výšku jeho výdavkov na bývanie. Z toho dôvodu mal prvostupňový súd za to, že žalobca nesplnil predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p. Keďže v minulosti o totožnom návrhu tohto účastníka rozhodoval, konštatoval i to, že pomery žalobcu v porovnaní s minulosťou sa nezmienili, resp. že zmenu pomerov účastník nepreukázal. Vzhľadom na tieto skutočnosti prvostupňový súd bol názoru, že neboli splnené ani podmienky podľa § 30 O.s.p. pre ustanovenie žalobcovi zástupcu z radov advokátov.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením z 23. októbra 2008 sp.zn. 10 Co 121/2008 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že sa v celom rozsahu stotožnil so závermi prvostupňového súdu.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca z dôvodu, že s ním nesúhlasí, lebo nie je dôvodné ani pravdivé. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací jeho žalobe vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, pristúpil k posúdeniu, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutie z hľadiska jeho vecnej správnosti.

So zreteľom na potrebu vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania), skúmal dovolací súd najskôr, či je prípustné dovolanie žalobcu, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu potvrdzujúce prvostupňové uznesenie, ktorým bolo žalobcovi zamietnuté ustanovenie zástupcu.

I keď žalobca nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd nepovažoval – v prípade tohto dovolania – nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila jeho prípustnosti. Vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O.s.p. (ako je to v posudzovanej veci), ide z hľadiska § 241 ods. 1 O.s.p. o výnimočný prípad, v ktorom nemožno striktne trvať na splnení tejto podmienky, lebo inak by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne)splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (na obdobnom názore založil svoje rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. 2 Cdo 329/2006 a sp.zn. 3 Cdo 144/2007).

Ďalej sa dovolací súd zaoberal otázkou prípustnosti dovolania. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti

zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia, alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) za území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Žalobcom je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa (bez vyslovenia, že dovolanie je prípustné), teda také uznesenie, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Jeho dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Vady konania uvedené v tomto zákonom ustanovení však dovolateľom namietané neboli a ani dovolacím súdom neboli zistené.

Aj keď dovolateľ výslovne neuviedol dovolací dôvod, z kontextu dovolania je zrejmé, že namieta, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. V tejto súvislosti treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová